

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2014. december 12.*

„Dömping — Kínából származó kézi emelőkocsik és alapvető részegységeik behozatala — Felülvizsgálat — Az 1225/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése — Védelemhez való jog — Ténybeli tévedés — Nyilvánvaló értékelési hiba — Indokolási kötelezettség”

A T-643/11. sz. ügyben,

a **Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd** (székhelye: Suzhou [Kína]),

a **Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG** (székhelye: Roding [Németország])

(képviselik őket: K. Neuhaus, H.-J. Freund és B. Ecker ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben, segítői kezdetben: G. Berrisch és A. Polcyn, később: Polcyn és D. Geradin ügyvédek)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselik: J.-F. Brakeland, M. França és A. Stobiecka-Kuik, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

az 1225/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követően a Kínai Népköztársaságból származó kézi emelőkocsik és alapvető részegységeik behozatalára vonatkozó, a Thaiföldön feladott – függetlenül attól, hogy Thaiföldről származóként jelentették-e be – kézi emelőkocsik és alapvető részegységeik behozatalára kiterjesztett végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2011. október 10-i 1008/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL L 268., 1. o.) a felpereseket érintő részében történő megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: M. Prek elnök, I. Labucka és V. Kreuschitz (előadó) bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. február 12-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet¹

A jogvita előzményei *[omissis]*

Az eljárás és a felek kérelmei *[omissis]*

A jogkérdésről

1. 1. *Az elfogadhatóságról* *[omissis]*

2. 2. *Az ügy érdeméről*

- 35 A jelen ügyben a felperesek három jogalapra hivatkoznak. Az első jogalap keretében a felperesek azt állítják, hogy megsértették a tisztességes eljáráshoz való jogukat, a védelemhez való jogukat és a meghallgatáshoz való jogukat. A második jogalap keretében azt állítják, hogy a Tanács a megtámadott rendelet (58) és (60) preambulumbekzdésében ténybeli tévedést követett el. Végül a harmadik jogalap keretében a felperesek azt állítják, hogy azon megfontolások, amelyek szerint kár keletkezett és okozati összefüggés áll fenn az állítólagos dömping tárgyát képező behozatal és a dömpingellenes intézkedések hatályon kívül helyezése esetében a károkozás folytatódásának valószínűsége között, számos nyilvánvaló értékelési hibán alapul.

A felperesek eljárási jogainak megsértésére alapított első jogalapról

- 36 A felperesek lényegében azt állítják, hogy megsértették a tisztességes eljáráshoz való jogukat, a védelemhez való jogukat és a meghallgatáshoz való jogukat, mivel a Tanács önkényesen hagyta figyelmen kívül a 2007 és 2009 közötti időszakra vonatkozó kérelemzésüket, amelyet a 2011. július 25-i levélben nyújtottak be. E figyelmen kívül hagyást bizonyítja, hogy a megtámadott rendelet (60) preambulumbekzdésében a felperesek szerint tévesen kerül megállapításra, hogy megvizsgálták a 2009 és a felülvizsgálati időszak közötti kár alakulását. A felperesek szerint az álláspontjuk ismertetéséhez való joguk nem korlátozható azon egyszerű jogra, hogy észrevételeket tesznek, hanem kötelezi a Tanácsot arra, hogy teljes mértékben vegye figyelembe a július 25-i levelükben előadott állításokat. Következésképpen, mivel a Tanács elmulasztotta megvizsgálni az említett levelet, nemcsak a felperesek tisztességes eljáráshoz való jogát sértette meg, hanem az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdését is.
- 37 A Tanács vitatja, hogy megsértette a felperesek eljárási jogait vagy az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdését.
- 38 Amennyiben a felperesek a védelemhez való joguk és a meghallgatáshoz való joguk megsértésére hivatkoznak, emlékeztetni kell arra, hogy védelemhez való jog tiszteletben tartása az uniós jog általános alapelveinek minősül, amely jognak a szerves részét képezi a meghallgatáshoz való jog (lásd ebben az értelemben: 1992. február 12-i Hollandia és társai kontra Bizottság ítélet, C-48/90 és C-66/90, EBHT, EU:C:1992:63, 44. pont; 1994. június 29-i Fiskano kontra Bizottság, ítélet, C-135/92, EBHT, EU:C:1994:267, 39. pont; 1996. október 24-i Bizottság kontra Lisrestal és társai ítélet, C-32/95 P, EBHT, EU:C:1996:402, 21. pont; 2012. november 22-i M-ítélet, C-277/11, EBHT,

1 — A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

EU:C:2012:744, 82. pont; 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EBHT, EU:C:2013:518, 98. pont), amely mindenkire alkalmazandó (lásd ebben az értelemben: 2008. december 18-i Sopropé-ítélet, C-349/07, EBHT, EU:C:2008:746, 36. pont).

- 39 A védelemhez való jognak a sérelmet okozó jogi aktus elfogadását megelőző eljárás során történő tiszteletben tartásához fűződő ezen alapvető jogot egyébiránt kifejezetten tartalmazza az Európai Unió Alapjogi Chartája, amely az EUSZ 6. cikk (1) bekezdése szerint ugyanolyan jogi kötéserővel bír. Ugyanis különösen az Alapjogi Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja megállapítja, hogy mindenkinek azon joga, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék magában foglalja többek között mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák.
- 40 Egyébiránt a dömpingellenes eljárásokban megállapításra került, hogy a védelemhez való jog és a meghallgatáshoz való jognak az említett eljárásokban való tiszteletben tartása alapvető jelentőséggel bír (lásd ebben az értelemben: 2012. február 16-i Tanács kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EBHT, EU:C:2012:78, 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 E jogok tiszteletben tartásának feltétele, hogy az érintett vállalkozásoknak a közigazgatási eljárás során lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kifejtsek álláspontjukat a tényállás és a hivatkozott körülmények valóságosságáról és jelentőségéről, valamint a Bizottság által a dömpingmagatartás fennállására és az abból eredő kárra vonatkozó állításának alátámasztására felhozott bizonyítékokról (1991. június 27-i Al-Jubail Fertilizer kontra Tanács ítélet, C-49/88, EBHT, EU:C:1991:276, 17. pont; 2013. július 11-i Hangzhou Duralamp Electronics kontra Tanács ítélet, T-459/07, EU:T:2013:369, 110. pont).
- 42 A jelen ügyben a felperesek mindazonáltal nem bizonyítják, hogy nem volt lehetőségük álláspontjuk kifejtésére a tényállás és a hivatkozott körülmények valóságosságáról és jelentőségéről, valamint az uniós intézmények által az dömpingellenes vámok fenntartását eredményező következtetésük alátámasztására felhozott bizonyítékokról. Egyébiránt nem terjesztenek elő olyan konkrét bizonyítékot, amellyel nem érvelhettek volna, és amelyeket nem lett volna lehetőségük benyújtani az uniós intézmények számára.
- 43 A felperesek azt rótták fel az uniós intézményeknek, hogy azok nem vették figyelembe az észrevételeiket. Mindazonáltal az észrevételeik ezen állítólagos figyelmen kívül hagyása nem minősül a védelemhez való joguk vagy a meghallgatáshoz való joguk megsértésének. Ugyanis, bár az említett jogok tiszteletben tartása megköveteli az uniós intézményektől, hogy lehetővé tegyék a felperesek számára álláspontjuk kifejtését, nem írhatja elő az említett intézmények számára az álláspontok elfogadását. A felperesek álláspontja kifejtésének eredményességéhez csak az szükséges, hogy ezen álláspontot kellő időben lehessen benyújtani ahhoz, hogy az uniós intézmények tudomásul vehessék és kellő figyelem fordításával értékelhessék a jelentőségét az elfogadás alatt álló aktus tartalma vonatkozásában (lásd ebben az értelemben: 2009. október 1-jei Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware kontra Tanács ítélet, C-141/08 P, EBHT, EU:C:2009:598, 97., 98. és 102. pont; Sopropé-ítélet, fenti 38. pont, EU:C:2008:746, 49. és 50. pont).
- 44 Így a felperesek tévesen hivatkoznak a védelemhez való joguk és a meghallgatáshoz való joguk megsértésére.
- 45 Amennyiben a felperesek a tisztességes eljáráshoz való joguk megsértésére hivatkoznak, emlékeztetni kell arra, hogy jöllehet a Bizottság vagy a Tanács nem tekinthető az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságjogok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt egyezmény 6. cikke értelmében vett „bírósnak” (lásd ebben az értelemben: 1980. október 29-i van Landewyck és társai kontra Bizottság ítélet, 209/78–215/78 és 218/78, EU:C:1980:248, 81. pont; 1983. június 7-i Musique Diffusion française és társai kontra Bizottság, ítélet, 100/80–103/80, EBHT, EU:C:1983:158, 7. pont), ez nem változtat azon, hogy a Bizottság és a Tanács a közigazgatási eljárás során köteles tiszteletben

tartani az Unió által biztosított alapvető jogokat, amelyek között szerepel a megfelelő ügyintézéshez való, az Alapjogi Charta 41. cikkében szabályozott jog. Különösen a Bizottság és a Tanács előtti, uniós tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelem tárgyában folytatott közigazgatási eljárásban az említett Chartának ez utóbbi cikke, nem pedig a 47. cikke alkalmazandó (lásd analógia útján: 2013. július 11-i Ziegler kontra Bizottság ítélet, C-439/11 P, EBHT, EU:C:2013:513, 154. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

46 A felperesek kifogását akként kell értelmezni, hogy a megfelelő ügyintézéshez való jog megsértésére hivatkoznak, mivel a 2011. július 25-i levélben megfogalmazott észrevételeiket nem vették megfelelően figyelembe. Az említett jog gondossági kötelezettséget feltételez, amely kötelezi a hatáskörrel rendelkező intézményt a szóban forgó ügy gondos és pártatlan vizsgálatára (lásd ebben az értelemben: 1991. november 21-i Technische Universität München ítélet, C-269/90, EBHT, EU:C:1991:438, 14. pont; 2008. november 6-i Hollandia kontra Bizottság ítélet, C-405/07 P, EBHT, EU:C:2008:613, 56. pont; 2013. szeptember 16-i ATC és társai kontra Bizottság ítélet, T-333/10, EBHT, EU:T:2013:451, 84. pont).

47 A jelen ügyben a Tanács megtámadott rendelet (60) preambulumbekkezdésében az alábbiakat állapította meg:

„A tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben az egyik kínai exportáló gyártó azt állította, hogy bizonyos mutatók, köztük a termelés, az értékesítések volumene, a nyereségesség, a kapacitáskihasználás és a foglalkoztatás nem alakultak kedvezőtlenül az uniós gazdasági ágazat számára. A vállalat azonban csak a 2009 és a felülvizsgálati időszak közötti tendenciákat vette figyelembe, szemben a kárelemzéssel, amely az uniós gazdasági ágazat egészének alakulására kiterjed, mégpedig a figyelembe vett időszak alatt, azaz 2007 és a felülvizsgálati időszak között. Amint a fentiekben kifejtettük (lásd a (43)–(49) preambulumbekkezdést), a kínai exportőr által említett valamennyi kármutató negatív tendenciát mutatott a figyelembe vett időszak alatt.”

48 A felperesek 2011. július 25-i levelének olvasatában nem vitatott, hogy kizárólag a 2009 és a felülvizsgálati időszak közötti időszak vonatkozásában állították a felperesek, hogy az uniós gazdasági ágazat termelése, nyereségessége, kapacitáskihasználása és foglalkoztatása nem alakult kedvezőtlenül, hanem éppen ellenkezőleg, kedvező alakulást mutatott.

49 Márpedig a megtámadott rendelet (60) preambulumbekkezdésének második mondatát [„A vállalat azonban csak a 2009 és a felülvizsgálati időszak közötti tendenciákat vette figyelembe, szemben a kárelemzéssel, amely az uniós gazdasági ágazat egészének alakulására kiterjed, mégpedig a figyelembe vett időszak alatt, azaz 2007 és a felülvizsgálati időszak között.”] e preambulumbekkezdés első mondatára tekintettel kell olvasni és értelmezni. Így, még ha nem is vitatott, hogy a 2011. július 25-i levelükben a felperesek szintén hivatkoztak az érintett időszakra, az az értékelés, amely szerint egyes tényezők nem alakultak kedvezőtlenül, csak a 2009 és a felülvizsgálati időszak között bekövetkezett változásokra vonatkozik.

50 Így a felperesek a megtámadott rendelet (60) preambulumbekkezdésében foglalt értékelés vonatkozásában tévesen hivatkoznak lényegében az intézmények gondossági kötelezettségének megsértésére.

51 Végül, amennyiben a felperesek lényegében azt állítják, hogy az intézmények megsértették a gondossági kötelezettséget és az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdését, mivel nem vették figyelembe a 2011. július 25-i levélben foglalt észrevételeik egyéb elemeit, emlékeztetni kell arra, hogy ezen utóbbi rendelkezés szerint az uniós intézmények határozatai az összes tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált azon kérdés vonatkozásában benyújtott bizonyítékot figyelembe veszik, hogy a dömpingellenes intézkedések megszüntetése előidézheti-e a dömping és a károkozás folytatódását vagy megismétlődését.

- 52 A fent hivatkozott indokok miatt az intézmények nem mulasztották el figyelembe venni a megtámadott rendeletben a felperesek által a 2011. július 25-i levélben hivatkozott, az uniós gazdasági ágazat termelése, nyereségessége, kapacitáskihasználása és foglalkoztatása kedvezőtlen alakulásának hiányát. Egyébiránt kitűnik a megtámadott rendelet (59) preambulumbekzdéséből, hogy az intézmények figyelembe vették a nyereségesség, a termelés, az értékesítési volumen, valamint a kapacitáskihasználási, termelékenységi és foglalkoztatási szint 2007 és a felülvizsgálati időszak közötti alakulását az Unióban. Így az intézmények figyelembe vették az említett tényezőket az érintett időszak alatt. Bár a felperesek szerint az intézmények a felperesek 2011. július 25-i levelében foglalt észrevételeire tekintettel tévesen értékelték az említett tényezőket, meg kell állapítani, hogy e vitatás a megtámadott rendeletben foglalt értékelés megalapozottságához kapcsolódik, amely a harmadik jogalap tárgyát képezi, következésképpen nem tartozik az említett rendelet formális jogszerűségének felülvizsgálatához. Ebből következik, hogy el kell utasítani a felperesek azon kifogását, amely szerint az intézmények megsértették a gondossági kötelezettségüket és az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdését, mivel nem vették megfelelően figyelembe a 2011. július 25-i levélben foglalt észrevételeikben érintett körülményeket.
- 53 A fenti indokok összességére tekintettel el kell utasítani a felpereseknek az eljárási jogaik megsértésére alapított első jogalapját.

A ténybeli hibákra alapított második jogalapról

Bevezetés *[omissis]*

A második jogalap első részéről *[omissis]*

A második jogalap második részéről *[omissis]*

A második jogalap harmadik részéről *[omissis]*

Végkövetkeztetések *[omissis]*

A nyilvánvaló értékelési hibára alapított harmadik jogalapról

Bevezetés *[omissis]*

A harmadik jogalap első részéről

– – A nyilvánvaló értékelési hibákról és az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének és 3. cikke (2), (6) és (7) bekezdésének megsértéséről *[omissis]*

– – Az indokolás hiányáról *[omissis]*

– – Véggkövetkeztetések *[omissis]*

A harmadik jogalap második részéről

– – Bevezetés *[omissis]*

– – A megtámadott rendelet (58) és (59) preambulumbekkezdésében található értékelésről *[omissis]*

– – A megtámadott rendelet (61) preambulumbekkezdésében található értékelésről *[omissis]*

– – A megtámadott rendelet (62) preambulumbekkezdésében található értékelésről *[omissis]*

– – A megtámadott rendelet (64) preambulumbekkezdésében található értékelésről *[omissis]*

– – Véggkövetkeztetések *[omissis]*

A költségekről *[omissis]*

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd és a Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG a saját költségein kívül viseli az Európai Unió Tanácsa költségeinek négyötöd részét.**
- 3) **A Tanács maga viseli saját költségeinek egyötöd részét.**
- 4) **Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. december 12-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	2
Az eljárás és a felek kérelmei	2
A jogkérdésről	2
1. 1. Az elfogadhatóságról	2
2. 2. Az ügy érdeméről	2
A felperesek eljárási jogainak megsértésére alapított első jogalapról	2
A ténybeli hibákra alapított második jogalapról	6
Bevezetés	6
A második jogalap első részéről	6
[omissis]	6
A második jogalap második részéről	6
[omissis]	6
A második jogalap harmadik részéről	6
Végkövetkeztetések	6
A nyilvánvaló értékelési hibára alapított harmadik jogalapról	6
Bevezetés	6
A harmadik jogalap első részéről	6
– – A nyilvánvaló értékelési hibákról és az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének és 3. cikke (2), (6) és (7) bekezdésének megsértéséről	6
– – Az indokolás hiányáról	6
– – Végkövetkeztetések	6
A harmadik jogalap második részéről	6
– – Bevezetés	6
– – A megtámadott rendelet (58) és (59) preambulumbekkezdésében található értékelésről	6
– – A megtámadott rendelet (61) preambulumbekkezdésében található értékelésről	6
– – A megtámadott rendelet (62) preambulumbekkezdésében található értékelésről	6
– – A megtámadott rendelet (64) preambulumbekkezdésében található értékelésről	6

– – Végkövetkeztetések	6
A költségekről	6